

[Poul H. Møller]

derligt nok ikke spørge voksne mennesker, før de indgår i et ægteskab, hvilket eller hvilke efternavne man ønsker at anvende i ægteskabet. Det finder vi meget besynderligt.

Der er også andre grunde til vor modstand mod lovforslaget, f. eks. den forvirring, som kan forventes at opstå ved de forventeligt mange navneskifter, der vil finde sted, og omkostningerne ved dette arbejde. Slægtsforskningen bliver også vanskeligere, og der vil opstå virvar med ægteskaber, hvor man har to efternavne, og hvor det ene barn måske ønsker den ene parts efternavn, mens det andet barn ønsker den anden parts efternavn.

Alt dette bevirker, at vi må stemme imod dette navnelovsforslag.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Det er højst usikkert, vil jeg gerne sige til fru Agnete Laustsen, om der bliver tale om en udvidelse af administrationen. Det er der nogle der mener. Der er nogle, der mener, at selve omtalen af navneloven måske i en kortere periode kan give et ønske om navneændringer, som man ellers ikke havde ønsket. Men i øvrigt er der jo forskellige ganske betydende rationaliseringer i forslaget, som vil mindske administrationen.

Jeg synes ikke, hr. Poul H. Møllers argumentation var særlig overbevisende. Når børn over en vis alder skal spørges, er det jo, fordi der ellers for deres vedkommende ville blive tale om en tvangsmæssig navneændring. Det er der naturligvis ikke tale om for kvindens eller mandens vedkommende, når de indgår ægteskab. Tværtimod er der dér tale om, at vi ønsker, at de tager direkte stilling personligt, hvis de ønsker en navneændring.

Med hensyn til de ægtefæller eller kommende ægtefæller, der uvidende måtte glide ind i ægteskabet bevarende hver deres navn, skal jeg sige, at justitsministeriet vil søge en bevilling til information om ændringerne i navneloven, således at ingen uvidende om dette skal glide ind i ægteskabet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 106 stemmer mod 40.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Generelle hastighedsbegrænsninger på veje uden for tættere bebygget område samt motorveje).

(Lovforslag nr. L 97. Fremsat 28/11 80. Første behandling 4/12 80. Betænkning 26/3 81. Anden behandling 31/3 81).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Voigt (FP):

Sidste uge forkastede folketinget en række ændringsforslag, bl. a. et ændringsforslag om fri hastighed på motorveje og et, der var lidt mindre godt, nemlig at vi skulle bevare den nugældende lovtekst med de 110 km.

Derudover blev et ændringsforslag fra hr. Dohrmann forkastet, der gik ud på, at vi måtte køre 90 km på landeveje – altså også det, der er gældende i lovteksten i dag.

Efter forkastelsen af disse ændringsforslag vil en overvejende del af fremskridtspartiets gruppe – det er et flertal – stemme imod lovforslaget i dag.

Et mindretal mener imidlertid, at de argumenter, der er fremkommet efter, at vi fik indført de administrative grænser i 1979, de fald, der har været i trafikulykkerne, gør, at man må støtte lovforslaget.

Vi er alle sammen i fremskridtspartiet modstandere af, at befolkningen pålægges restriktioner, men vi må erkende, at der kan være enkeltområder, hvor lovgivningen må træde til, og vi mener, at færdselsloven er et af de områder, hvor vi alle sammen må af finde os med, at vi kan få pålagt forskellige restriktioner. En af hovedbegrundelserne for, at vi er nogle stykker i fremskridtspartiet, der kan gå ind for lovforslaget, er, at netop inden for færdselsområdet kan man til en vis grad, hvis man lider af, at man meget gerne

[Voigt]

vil køre stærkt – især på veje, hvor der er modgående og krydsende færdsel – nemt komme til at skade andre mennesker.

Som sagt vil et flertal stemme imod lovforslaget og et mindretal støtte ministeren. Jeg vil godt understrege, at jeg tilhører mindretallet.

Knud Lind (FP):

Som bekendt stillede jeg en del ændringsforslag, da lovforslaget var til anden behandling. De blev ikke vedtaget. Man må håbe for så vidt angår køretøjer over 3.500 kg, at man senere tager dette problem op, så man får den hastighedsspredning ned, der findes på almindelige landeveje. Man må også senere for så vidt angår køretøjer over 3.500 kg vurdere deres hastighed på motorveje.

Imidlertid er det mit indtryk, at lovforslaget alt i alt har en sådan karakter, at jeg kan gå ind for det.

Annelise Gottfredsen (KF):

Jeg skal blot nævne, at da vore ændringsforslag blev nedstemt ved anden behandling, vil vi stemme imod lovforslaget som sådant.

Poulsgaard (FP):

Lov er lov, og lov skal holdes. Men det, vi er ved at gøre nu, er at vedtage en lov, som vi ikke holder. Hvis der er 179 herinde, der er ærlige, vil jeg spørge alle dem, der har kørekort: hvor mange af jer har ikke kørt over de tilladte 80 km? Det har vi alle sammen. Der er ikke én, der kan sige sig fri. Vi nedbryder respekten for loven i dette høje ting, hvis vi bliver ved med at vedtage en masse love, som ingen efterlever. Derfor var de 90 km et absolut minimum.

Med de benzinpriser, vi har, skal folk såmænd nok køre forsvarligt og fornuftigt. Vi behøver ikke alt det formynderi. Det er uhyre skuffende at se, at man i det store parti socialdemokratiet har en sådan kadaverdisciplin, at der ikke er én i gruppen, der er selvstændig og tør stemme imod dette lovforslag. Det er altså for dårligt. Tag da til Jylland, min far, og kør på de jyske veje! Der er ikke én derovre, der kører 80 km. De kører det, som forholdene tillader. Alle disse mennesker, der kører fornuftigt og forsvarligt, gør vi nu til lovovertrædere. Vi kan ikke være det bekendt.

Otto Mørch (S):

Selv om det måske kan være svært at vurdere, efter at der nu har været tre indlæg fra fremskridtspartiet, vil jeg da gerne konstatere, at der også i den gruppe findes sund fornuft. For en gangs skyld er den repræsenteret ved hr. Voigt, der vel nok er den inden for fremskridtspartiet, der bedst forstår færdsels-sikkerhedsproblemer.

Jeg kan konstatere, at når vi om et øjeblik kommer til afstemning, hersker der faktisk bred enighed i dette ting om, at det er nødvendigt at bekæmpe ulykkerne, også ved at få reguleret vores hastighed.

Voigt (FP):

Hr. Otto Mørch sagde noget helt forkert, da han sagde, at han var glad for, at det for en gangs skyld var ved hr. Voigt, den sunde fornuft blev repræsenteret. Det gør den altid.

Hr. Poulsgaard står heroppe og siger, at alle overtræder lovgivningen. Han beskylder faktisk det samlede ting for det, og han beskylder stort set hele Danmarks befolkning for det. Det kan godt være, at hr. Poulsgaard har ret. Men hvis vi nu fulgte hr. Poulsgaard og andre i fremskridtspartiets gruppe og sagde: ja men o.k., så sætter vi grænsen op til 90 km og til 110 km, så ville resultatet blive nøjagtig det samme. Når man må køre 90 km, vil de, der førhen lå og kørte 90 km, når de skulle overhale dem, der kørte 80 km og altså fulgte loven, forøge hastigheden med 10 km, så de stadig væk kan komme uden om de lovlidige borgere. Derfor må jeg sige til hr. Poulsgaard, at hans argumentation duer ikke, den er hul, den er fuldstændig resultatløs, den har intet perspektiv.

Askjær Jørgensen (FP):

Om den hule socialdemokratiske argumentation er der det at sige, at når det lykkes socialdemokratiet at føre en sådan politik, at vi ikke har mere erhvervsstrafik på landevejen, og når de private bilister heller ikke har råd til at køre, så er der naturligvis ingen biler tilbage, der kan køre imod hinanden, og så falder ulykkestallene. Det er ganske logisk. Men hvis fremskridtspartiet kommer til at regere, vil der igen blive trafik på Danmarks landeveje.

At ulykkesfrekvensen skulle have noget at gøre med, hvor stærkt man kører, er hul og

[Askjær Jørgensen]

hyklerisk socialdemokratisk propaganda. Jeg er ked af, at min partifælle hr. Voigt, som jeg ellers sætter pris på, er faldet for den socialdemokratiske kampagne på det område.

Arne Melchior (CD):

Det er nogle drøje hug, der falder i denne debat, og jeg vil da også gerne uddele et. Vi har et medlem af tinget her, som har ment, at man efter den sekretærordning, som folkettinget har sat i gang, kan ansætte sin egen bestemoder som sin sekretær på falsk grundlag. Det samme medlem har udtalt, at hvis han kunne komme til at snyde i skat, ville han gøre det. Der er jo ingen af os, der ved, om han ikke kan komme til det; ergo må vi have den mulighed åben, at han faktisk også gør det. Og nu meddeler han, at han også snyder med fartgrænserne. Det kan jo kun være på egne vegne, han taler. Han har i hvert fald ikke min bemyndigelse til at tale på mine vegne.

Jeg bliver nødt til foranlediget af fartgrænsedebatten her at tage op i min gruppe, om vi egentlig kan sidde i folkettinget med et medlem, der gang på gang meddeler folkettinget og befolkningen, at han overtræder et stort antal af de love, som dette folketing vedtager.

Poulsgaard (FP):

Hvis ikke hr. Arne Melchior var så glad for at høre sig selv, kunne han måske høre efter, hvad andre sagde til ham. Det var måske en idé. Jeg spurgte ærligt, og jeg har ikke fået svar. Jeg spurgte: hvis I skal svare ærligt, kører I så ikke alle sammen for hurtigt? Jeg indrømmer blankt, at jeg har gjort det. Jeg har været ude at køre med mange herinde, når vi har været til møde. Vi har ikke taget det så højtideligt. Hvorfor skal vi lyve for os selv? Hvorfor skal vi lyve hele tiden, hr. Arne Melchior? Du ved jo godt, at når vi er ude på de jyske motor . . . .

Formanden:

Må jeg ikke bede hr. Poulsgaard om – selv om han ikke overholder lovgivningen – at overholde forretningsordenen.

Poulsgaard (FP):

Jo, så prøver jeg på det.

Hr. Arne Melchior ved udmærket godt, at kommer vi til Jylland, og kommer vi ud på de øde vejstrækninger, hvor der ikke er en bil, så er der ingen i dette land, der kører 80 km. Vi kunne lige så godt sige: »Jeg tror på julenissen.« Det er præcis det samme. Det er i en ønskeverden, hr. Arne Melchior færdes, ikke i realiteternes verden. Realiteten er, at kører du i Jylland, og kører du 80 km, så bliver du overhalet på stribe. Det skulle da være mærkeligt, om folketingsmedlemmer var så meget bedre end alle andre danske. Det tvivler jeg på at de er.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Jeg har et stykke tid overvejet en forøgelse af politistyrken. Jeg vil fremskynde disse overvejelser.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 101 stemmer mod 42; 3 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af:

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1980.

(Lovforslag nr. L 125. Fremsat 22/1 81. Første behandling 3/2 81. Betænkning 1/4 81).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling